

רשומות

קובץ התקנות

5 במרס 1970

2528

כ"ז באדר א' תש"ל

עמך

1090	תקנות התעבורה (תיקון מס' 5), תש"ל—1970
1097	תקנות הסעד (טיפול במפגרים) (סדרי דין בועדות ערר), תש"ל—1970
1098	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים) (תיקון מס' 2), תש"ל—1970
1099	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 9), תש"ל—1970
1100	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 10), תש"ל—1970
1100	אכרזת ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים חיוניים), תש"ל—1970
1101	אכרזת הניקוז וההגנה מפני שטפונות (אזורי ניקוז) (תיקון), תש"ל—1970

מדור לשלטון מקומי

1102	חוק עזר לבאר טוביה (תברואה וסילוק מפגעים), תש"ל—1970
1108	חוק עזר לחצור הגלילית (פיקוח על כלבים), תש"ל—1970
1110	חוק עזר לרכסים (פיקוח על כלבים), תש"ל—1970
1112	חוק עזר לתמר (היטל סעד וגופש) (תיקון), תש"ל—1970

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת הראשונה לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961², יבוא:

החלפת
התוספת
הראשונה

"תוספת ראשונה"

ח ל ק א'

אגרות בעד רשיונות נהיגה ובעד בחינות נהיגה

(תקנות 210, 219)

שיעור האגרה
בלירות

1. בעד בחינה ראשונה לפי תקנה 204, בעת הגשת הבקשה לבחינה
ובעת קביעת מועד נוסף כאמור בתקנה 210 25
2. בעד כל בחינה נוספת על הבחינה הראשונה, בעת קביעת המועד
לבחינה 25
3. בעד רשיון נהיגה או בעד חידושו כשתקפו לשנה 25
4. בעד כפל רשיון כאמור בסעיף 3 10

ח ל ק ב'

אגרות בעד רשיונות לבתי ספר לנהיגה ובעד רשיונות להוראת נהיגה

(תקנות 225, 246, 249)

שיעור האגרה
בלירות

1. (א) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד
שנה, וכשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה רכב אחד
בלבד 150
- (ב) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד
שנה, וכשלרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה יותר מרכב
אחד 300
- (ג) בעד כפל רשיון כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) 10
2. (א) בעד רשיון להוראת נהיגה או בעד היתר להוראה עיונית
או בעד היתר לניהול מקצועי או בעד חידושו כשתקפם עד שנה 50
- (ב) בעד כפל רשיון כאמור בסעיף קטן (א) 10
- (ג) בעד בחינה לקבלת רשיון להוראת נהיגה 40
- (ד) בעד בחינה לקבלת היתר לניהול מקצועי 40
- (ה) בעד כל בחינה נוספת כאמור בתקנה 253 20

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת 1183, תשכ"א, עמ' 2518; ק"ת 1576, תשכ"ד, עמ' 1208; ק"ת 1837, תשכ"ו, עמ' 882; ק"ת תשכ"ז, עמ' 2896; ק"ת תשכ"ח, עמ' 323; ק"ת תשכ"ט, עמ' 186; ק"ת תשכ"ט, עמ' 421; ק"ת תשכ"ט, עמ' 1145; ק"ת תש"ל, עמ' 501.

חלק ג'

אגרות בעד רשיונות ושינוי רישום הבעלות לכלי רכב ובעד בדיקתם

(תקנות 274, 286)

שיעור האגרה
בלירות

1. האגרה בעד שינוי רישום הבעלות ברכב היא:

20	(א) אופניים עם מנוע עזר
50	(ב) אופנוע, לרבות תלת אופנוע
150	(ג) רכב פרטי, לרבות אוטובוס פרטי
150	(ד) מונית, אוטובוס ציבורי ורכב שניתן עליו רשיון להולכת סיוור
150	(ה) רכב מסחרי ורכב עבודה המופעל על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
250	(ו) רכב מסחרי ורכב עבודה המופעל על ידי מנוע דיזל
	(ז) טרקטור — מחצית האגרות הנקובות בפרטים (ה) ו-(ו), הכל לפי הענין.

2. רכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל:

(א) אגרה בעד רשיון לרכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל, למעט אופנוע ואוטובוס פרטי, או בעד חידוש הרשיון, תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון
ניתן לתקופה של שנה

כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק

115	עד 800
145	מ"801 עד 1000
180	מ"1001 עד 1300
220	מ"1301 עד 1750
355	מ"1751 עד 3000
405	מ"3001 עד 4000
520	מ"4001 ומעלה

(ב) שיעור האגרה בעד רשיון לרכב שדה יהיה כשיעור האגרה שנקבעה לרכב פרטי אשר תפוסת גלילי המנוע שלו היא 800 סמ"ק.

בסעיף זה, "רכב שדה" — רכב מנועי מסוג פרטי, למעט סטיישן וגון, בעל הנעה קדמית ואחורית וכן בעל סידור להפעלת כל מערכת ההילוכים למאמץ מוגבר על ידי הפעלתה בשתי מהירויות והמנוע במנוע בנזין, ולרבות רכב פרטי אשר צויין ברשיונו כגייס לנדרובר והתואם את הדרישות של רכב שדה כאמור.

(ג) האגרה בעד רשיון לרכב פרטי המנוע במנוע רוטציוני מסוג "וונקל" תהיה כשיעור שנקבע לרכב פרטי אשר תפוסת גלילי המנוע שלו היא כמצויין לצד רכב מתוצרת ומדגם מנוע המפורטים להלן:

תפוסת גלילי המנוע בסמ"ק	דגם המנוע	דגם הרכב	חוצר הרכב
990	502	ספיידר	ג.ס.אן
1990	612	ר.אן. 80	ג.ס.אן

3. רכב פרטי מופעל על ידי מנוע דיזל :

אגרה בעד רשיון לרכב פרטי — למעט אופנוע ואוטובוס פרטי — המופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון לתקופה של שנה אחת תהיה בשיעור של 1000 לירות.

4. אוטובוס פרטי :

אגרה בעד רשיון לאוטובוס פרטי או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	3 חדשים
--	---------

כשהאוטובוס מופעל —

—	500	על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
260	1000	על ידי מנוע דיזל

5. אופנוע (לרבות אופניים עם מנוע עזר, תלת אופנוע, אופנוע עם רכב צדי) :

שיעור האגרה בלירות לתקופה של שנה	כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק
15	עד 50
50	מ" 51 עד 150
80	מ" 151 ומעלה

6. רכב מסחרי (לרבות רכב עבודה) :

(א) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה בלירות לתקופה של שנה	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
200	עד 2500
175	מ" 2501 עד 4000
125	מ" 4001 עד 5000
175	מ" 5001 עד 6500
240	מ" 6501 עד 8500
350	מ" 8501 עד 12000
380	מ" 12001 עד 18000
410	מ" 18001 ומעלה

על אף האמור לעיל, שיעור האגרה לרכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר עד 2500 ק"ג, כאשר הרכב הוא עם מרכב סגור ותא הנהג מהווה יחידה אחת ובלתי נפרדת מהמרכב, בין שמורכבת מחיצה המפרידה בין תא הנהג והמרכב ובין אם לאו (דיליברי ואן), תהיה 250 לירות לתקופה של שנה.

(ב) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי המופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה		כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
3 חדשים	שנה	
280	1075	עד 16000
360	1390	מ-16001 עד 20000
440	1700	מ-20001 ומעלה

7. רכב חילוץ:

(א) אגרה בעד רשיון לרכב חילוץ שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש רשיון לרכב כאמור תהיה בשיעור של 125 לירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה.

(ב) אגרה בעד רשיון לרכב חילוץ המופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון לרכב כאמור תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה		כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
3 חדשים	שנה	
180	715	עד 16000
232	925	מ-16001 עד 20000
310	1235	מ-20001 ומעלה

8. אוטובוס ציבורי:

אגרה בעד רשיון לאוטובוס ציבורי או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה		כשהאוטובוס מופעל —
3 חדשים	שנה	
—	250	על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
220	850	על ידי מנוע דיזל

9. מונית (לרבות רכב פרטי להולכת סיור שניתן בהתאם לצו בדבר הולכת סיור ברכב פרטי):

(א) אגרה בעד רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה		כשמשפר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג
3 חדשים	שנה	
110		עד 4
165		5 עד 7

14. מונית של נכה :

(א) אגרה בעד רשיון הרשום על שם נכה הניתן למונית המופעלת על ידי מנוע שאינו דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

כשספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג	שיעור האגרה בלירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 4	83
5 עד 7	110

(ב) אגרה בעד רשיון הרשום על שם נכה הניתן למונית המופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

כשהרשיון ניתן לתקופה של	שיעור האגרה בלירות
3 חדשים	260
שנה	1000

15. רכב מסחרי, בין מנועי ובין שאינו מנועי שהותר להסיע בו נוסעים :

(א) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי וצויין כי מותר שההסעה תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה :

כשהיתר ניתן —	בלירות
להסעה חד-פעמית	10
ל-3 חדשים	50
ל-6 חדשים	100
לשנה	200

(ב) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי, ולא צויין כי ההסעה תהיה בשכר או צויין שלא תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה :

כשהיתר ניתן —	בלירות
להסעה חד-פעמית	5
ל-3 חדשים	25
ל-6 חדשים	50
לשנה	100

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) תהיה האגרה בעד היתר להסעת נוסעים ברכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר אינו עולה על 4000 ק"ג, שניתן לתקופה שאינה עולה על שנה, בשיעור של 25 לירות.

16. רשיון סחר :

(א) אגרה שנתית בעד רשיון סחר שניתן לאדם שרשות הרישוי ייחדה לו מספר מסחרי לפי סעיף 9 לפקודה (להלן — רשיון סחר), ורכבו איננו פטור מאגרת רשיון רכב לפי פסקאות (1) ו-(2) לסעיף 17 (א) לפקודה, או בעד חידוש הרשיון, תהיה בשיעור של 300 לירות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תהיה אגרה שנתית בעד רשיון סחר הניתן לחרשתן לשם העברת כלי רכב מבית החרושת לנמל, לתחנת רכב או למרכז המכירה של החרשתן בלבד, או בעד חידוש הרשיון, תהיה בשיעור של 100 לירות.

17. רשיון רכב מיוחד :

אגרה בעד רשיון רכב מיוחד שניתן לצורך נסיעה חד פעמית לפי תקנה 278, תהיה בשיעור של 10 לירות.

18. רכב של מוסד לסיוע טכני ושל אגודה לעזרה וצדקה :

על אף האמור בתוספת זו תהיה האגרה השנתית בעד רשיון הרשום על שם —

(1) מוסד לסיוע טכני, שהוכר על ידי שר התחבורה והניתן לאחד מכלי רכב המפורטים בתוספת זו — בשיעור של 5 לירות.

(2) אגודה לעזרה וצדקה של עדת דתית שהוכרה על ידי שר התחבורה והניתן לרכב שאינו משמש אלא להובלת מתים — בשיעור של לירה אחת.

(3) "אילן" איגוד ישראלי לילדים נפגעים — בשיעור של 5 לירות.

(4) "אקים" אגודה לקימום מפגרים — בשיעור של 5 לירות.

19. כפל רשיונות :

אגרה בעד כפל רשיון רכב (לרבות כפל אישור על תוקף רשיון רכב) או כפל רשיון סחר הניתנים לפי בקשת בעל הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

לירות	
10	כפל רשיון רכב
60	כפל רשיון סחר

20. בדיקה נוספת של רכב :

אגרה בעד בדיקה נוספת, בין בזמן הבדיקה השנתית ובין שלא בזמן הבדיקה השנתית, של רכב שאינו פטור מאגרת רשיון לפי פסקאות (1), (7) ו-(8) לסעיף 17 (א) לפקודה, תהיה בשיעורים הבאים :

(1) רכב בעל שני גלגלים — 10 לירות ;

(2) רכב בעל יותר משני גלגלים — 20 לירות.

21. היתר לשינוי מבנה רכב :

אגרה בעד היתר לשינוי מבנה רכב הניתן לפי בקשת בעל הרשיון לפי תקנה 380 תהיה בשיעור של 50 לירות.

22. בדיקה רפואית לנהגים ולמבקשי רשיונות נהיגה :

אגרה בעד בדיקה רפואית של מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה לפי תקנה 193 במכון הרפואי לבטיחות בדרכים תהיה בשיעור של 30 לירות.

23. אגרה בעד קבלת הדרכה בנהיגה מטעם רשות הרישוי כאמור בסעיף 54 לפקודה תהיה בשיעור של 50 לירות."

2. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ד באדר ב' תש"ל (1 באפריל 1970).

תחילה

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות התעבורה (תיקון מס' 5), תש"ל—1970".

השם

עזר וייצמן
שר התחבורה

כ"ג באדר א' תש"ל (1 במרס 1970)
(חמ 756125)

חוק הסעד (טיפול במפגרים), תשכ"ט—1969

תקנות בדבר סדרי דין להליכים בועדות ערר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21 (ב) לחוק הסעד (טיפול במפגרים), תשכ"ט—1969,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
"ערר" — ערר על החלטת ועדת אבחון לפי סעיף 8 לחוק;
"ועדת ערר" — ועדת ערר שהוקמה לפי סעיף 9 לחוק;
"פקיד סעד ראשי" ו"פקיד סעד" — כמשמעותם בסעיף 21 (ג) לחוק.
2. ערר יוגש בכתב לוועדת הערר שבתחום שיפוטת מתגורר המפגר, נושא הערר.
3. פקיד הסעד הראשי יהיה המשיב בערר ויושב ראש ועדת הערר ימציא לו העתק מכתב הערר.
4. קיבל פקיד הסעד הראשי העתק מכתב הערר כאמור בתקנה 3, ימציא לוועדת הערר את תיק ועדת האבחון שעל החלטתה עוררים.
5. יושב ראש ועדת הערר יקבע מועד לדיון בערר, שיהיה לא יותר מ־45 ימים לאחר הגשת כתב הערר.
6. (א) ועדת הערר תזמין לדיון בערר את המפגר, את האחראי עליו ואת פקיד הסעד הראשי.
(ב) פקיד הסעד הראשי רשאי לקבוע פקיד סעד, הבקי בענין הערר, שיופיע במקומו בפני ועדת הערר.
7. הדיון בערר יתנהל בדלתיים סגורות.
8. יושב ראש ועדת הערר יקבע את סדר שמיעת הצדדים והעדים ואת שאר סדרי הדיון בפני הוועדה במידה שלא נקבע בחוק או בתקנות אלה.
9. למפגר, לאחראי עליו ולפקיד הסעד הראשי או נציגו תינתן הזדמנות נאותה להשמיע את דבריהם והם רשאים להביא ראיות לתמיכת טענותיהם.
10. (א) ועדת הערר רשאית לדרוש מאת הצדדים שימציאו לה, תוך מועד שתקבע, מסמכים או ידיעות נוספים הדרושים לדעתה לביורר הערר.
(ב) ועדת הערר רשאית להזמין כל אדם, שעדותו עשויה לתרום לביורר הערר, להעיד בפניה או להמציא לה כל מסמך הנוגע לערר.
11. ועדת הערר לא תהיה קשורה בדיני ראיות ובסדרי הדין הנהוגים בבתי המשפט והיא רשאית לקבל כל ראיה בכל דרך הנראית לה מועילה.
12. (א) פרוטוקול על מהלך הדיון בפני ועדת הערר ינוהל בידי יושב ראש הוועדה או בידי מי שמינה לכך וייחתם בידי יושב ראש הוועדה.
(ב) המסמכים שקיבלה הוועדה, למעט תיק ועדת האבחון, יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק בלתי נפרד ממנו.

¹ ס"ח 558, תשכ"ט, עמ' 132.

13. (א) ועדת הערר תתן החלטה מנומקת תוך ארבעה עשר יום מיום סיום הדיון.

(ב) ההחלטה תיערך בכתב ותיחתם בידי כל חברי ועדת הערר.

(ג) העתק מההחלטה יימסר אישית או יישלח בדואר רשום אל האחראי על המפגר ואל פקיד הסעד הראשי; היה המפגר עצמו העורר, תומצא לו החלטת הועדה או תמצית מהחלטת ועדת ערר. הכל כפי שיקבע יושב ראש הועדה ובנוסף שיקבע.

השם

14. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הסעד (טיפול במפגרים) (סדרי דין בועדות ערר).
תש"ל—1970".

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

ט"ז באדר א' תש"ל (22 בפברואר 1970)
(חמ 780921)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר פיקוח על יהלומים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-38 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הניתנות לי על פי כל דין, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 3א

1. במקום סעיף 3א לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים), תשי"ט—
1959², יבוא:

"סמכויות
המפקח

3א. המפקח רשאי לסרב לתת רשיון, לקבוע תנאים לנתינתו, לשנות את התנאים, להוסיף תנאים, להאריך את תקופת תקפו של רשיון, להתלותו או לבטלו, אולם הוא לא יתן רשיון אם במקום המשמש לעיסוק ביהלומים, לשמירתם או להחסנתם, לא נתקיים לדעתו אחד מאלה:

(1) הדלת החיצונית של המלטשה —

(א) מבוקרת עם פתיחה ממרחק;

(ב) עשויה ממתכת בעובי של 3 מ"מ לפחות;

(ג) בעלת צירים חזקים ובנויה בתוך משקוף מעוגן בקיר;

(ד) ננעלת באמצעות מנעול צילינדר, כשעובי לשון-המנעול 10 מ"מ לפחות ואורך לשון-המנעול 100 מ"מ לפחות;

(2) דלת-סורג פנימית של המלטשה בנויה מול דלת הכניסה ונפתחת על ידי לחצן לאחר שהדלת הראשית נסגרת;

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת תשי"ט, עמ' 1387; תש"ל, עמ' 176.

- (3) בכל הפתחים של המלטשה הותקנו סורגי-פלדה בעובי של לפחות 15 מ"מ מעוגנים היטב בקירות; הצפיפות בין הסורגים היא 100 מ"מ עד 120 מ"מ, בהתאם לתנאים המיוחדים של המקום;
- (4) המקום המשמש לעיסוק ביהלומים מצויד בקופה משורינת — בעלת מנעול צירופין (קומבינציה) מעוגנת לרצפה או לקיר — ובה יישמרו היהלומים;
- (5) במקום המשמש לעיסוק ביהלומים הותקנה מערכת אוזקה מוכנה להפעלה בכל שעות היום והלילה;
- (6) דרישות שנקבעו על פי סעיף 9.

2. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים) (תיקון מס' השם 2), תש"ל—1970".

יוסף ספיר
שר המסחר והתעשייה

י"ח באדר א' תש"ל (24 בפברואר 1970)
(חמ 740130)

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תש"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תש"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק דיסקונט בע"מ, בסכום כולל של 17.5 מיליון לירות, שיעמדו לפדיון בשנת 1975 ושהוצעו לציבור על פי חשקיף מיום י"א באדר א' תש"ל (17 בפברואר 1970) (סדרה 36), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 9), תש"ל—1970".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

י"א באדר א' תש"ל (17 בפברואר 1970)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשס"ז, עמ' 52.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 120.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס
הכנסה

1. איגרות חוב למוכ"ז של בנק עצמאות למשכנתאות ולפיתוח בע"מ נושאות ריבית של 7% לשנה בסכום כולל של 2 מיליון דולר של ארצות הברית של אמריקה, שיעמדו לפדיון בשנים 1971 — 1982 ושהוצעו לציבור על פי תשקיף מיום י"א באדר א' תש"ל (17 בפברואר 1970) (G/ 1970 — סדרה ז'), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה.²

2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 10), תש"ל—1970".

השם

פנחס ספיר
שר האוצר

י"א באדר א' תש"ל (17 בפברואר 1970)
(חמ 72650)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"א, עמ' 120.

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

אכרזה על תפקידים נדרשים חיוניים בהגא

1. בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מכריז, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, על התפקידים הנדרשים בהגא² המנויים להלן, כעל תפקידים נדרשים חיוניים:

תפקידים נדרשים
חיוניים

1. הפעלת ציוד הנדסי;

2. חילוץ נלכדים;

3. חשמלאות;

4. טכנאות קשר;

5. כיבוי דליקות;

6. מכונאות;

7. נהגות;

8. עזרה רפואית לנפגעים;

9. קשר, לרבות קשר קווי ואלחוטי.

2. לאכרזה זו ייקרא "אכרזה ההתגוננות האזרחית (תפקידים נדרשים חיוניים), תש"ל—1970".

השם

משה דיין
שר הבטחון

י' באדר א' תש"ל (12 בפברואר 1970)
(חמ 73170)

¹ ס"ח תשי"א, עמ' 78; תשכ"ד, עמ' 126; תשכ"ט, עמ' 156.

² ק"ת 1639, תשכ"ה, עמ' 235.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

אכרזה על אזורי ניקוז

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957,¹ ולאחר התייעצות במועצה, אני מכריז לאמור:

1. בתוספת לאכרזות הניקוז וההגנה מפני שטפונות (אזורי ניקוז), תש"ך—1960², תיקון אזור 9 בתוספת (להלן — התוספת), במספר האזור 9, בסופו יבוא:

"נפת חדרה

הגושים

11964*	11801	11353	11349	11345	11341
11965*	11961	11355	11350	11346	11342
"11972*	11962	11799	11351	11347	11343
	11963	11800	11352	11348	11344

2. בתוספת, במספר האזור 16, בסופו יבוא:

תיקון אזור 16
בתוספת

"מועצה אזורית לכיש

הגושים

2151	2147	2121	2114	2108	2104*	1
2152	2148	2122	2115	2109	2105*	2
2153	2149	2145	2116	2110	2106*	3
"2154	2150	2146	2120	2111*	2107*	4*

3. לאכרזה זו ייקרא "אכרזות הניקוז וההגנה מפני שטפונות (אזורי ניקוז) (תיקון), תש"ל—1970".

חיים גבתי
שר החקלאות

י"ד באדר א' תש"ל (20 בפברואר 1970)
(חמ 75137)

¹ ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4.

² ק"ת 964, תש"ד, עמ' 288; ק"ת 1422, תשכ"ג, עמ' 1096; ק"ת 1758, תשכ"ה, עמ' 2555.

מרור לשטרטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לבאר-טוביה בדבר תברואה וסילוק מפגעים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה האזורית באר-טוביה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

“אורווה” — מקום גדור או בלתי גדור, מקורה או בלתי מקורה, שמחזיקים בו בעלי-חיים, לרבות רפת, לול, דיר, מכלאה או חצר שמשתמשים בהם יחד עם האורווה; “בור שפכים” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, ולרבות ביב או תעלה;

“ביב פרטי” — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת נוזלים ושפכים אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, לרבות אבזר ביוב, מחסום ותא-בקרה;

“ביב ציבורי” — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אבזר ביוב, מחסום ותא-בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב פרטי; “בעל חיים” — לרבות עופות ודגים;

“בעל נכס” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכס היה נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

“המועצה” — המועצה האזורית באר-טוביה;

“זבל” — גללי בהמה ועופות ושאר אשפה של אורווה;

“ליקוי”, לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

“מאושר” — מאושר על ידי המועצה, או על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיך;

“מבנה” — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם, על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

“מוהל” — המים היוצאים מן הזיתים, הנשארים בקרקעית העוקה בבית-הבד אחרי הוצאת השמן;

“מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

"מיתקן תברואה" — אינסטלציה סניטרית, לרבות כל קבועה, מחסום, סעיף, צינור ואבזר בפנים בנין ומחוצה לו וכן מחסום ותא-בקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות שפכים, ולרבות מיתקן לחימום בנין ולחימום מים ומערכת אספקת מים על כליה, צינורותיה ואבזריה;

"נכס" — מקרקעין או מבנה, בין תפוס ובין פנוי, בין ציבורי ובין פרטי;

"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"תברואן" — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה, או כל פקיד אחר של המועצה, שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

"תעלת שפכים" — לרבות סעיף תעלת שפכים ותא בקרה.

מפגעים

2. "מפגע" — כל אחד מאלה:

(1) העדר בתיכסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר, או קיום בית-כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכס המשמש למטרת מגורים או עסק או למטרה ציבורית;

(2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכס המשמש למטרת מגורים או עסק או למטרה ציבורית;

(3) גג, תקרה, קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת, מפתח, מוזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור או מיתקן תברואה, שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה, שלפי דעת התברואן, יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך;

(4) החזקת נכס בצורה או באופן שהם, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות;

(5) צפיפות מרובה בנכס העלולה, לדעת התברואן, להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכס בצורה העלולה להזיק לבריאות;

(6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכס, וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוז יעיל של הנכס, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965², או שלא לפי תנאי ההיתר, ושהם, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם;

(7) אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או, שלדעת התברואן, אינו קבוע כהלכה;

(8) סעיף או צינור לשפכים, לצואים או לדלוחים, שנקבע בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר;

(9) בריכה, חפירה, מוזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית-כסא, אסלה, משתנה, בור שפכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, הם עלולים להזיק לבריאות;

(10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים, הנמצאים, לדעת התברואן, במצב העלול לגרום לזיהום במים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם;

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.

- (11) תא בקרה של בור שפכים או של ביב פרטי, שאינו מצויד במכסה ברזל או ביטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, ושיש בכך כדי לגרום להתפתחות יתושים בהם ;
- (12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור איורור, בור שפכים, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם ;
- (13) מחבר או חיבור לקוי של ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או אסלה או של צינור או מחסום במיתקן תברואה ;
- (14) שימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם ;
- (15) צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור במישרין, או בעקיפין, אל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים ;
- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בתוך בנין ובין בסביבתו שהיא, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטובב בבנין או בבנין סמוך ;
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת שהם, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות ;
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, אינה גבוהה למדי או פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (19) תנור, את, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת, אשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות ;
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים, בחצר, בכל קומת בנין או בדירה, באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזקים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בבית מלאכה או במקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (23) החזקת בעל-חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (24) מבנה הגורם או עלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו, או להתפתחותם ;
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, שעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת ;
- (26) עצים, שיחים, שיחי צבר או אחרים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים ;
- (27) גרימת רעש, גזים או ריחות במידה בלתי סבירה ;

(28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת מים, או הפרעת כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית או מבחינה אחרת ;
 (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים בלתי מטהרים להשקאה ;

(30) כל דבר אשר, לדעת ראש המועצה או התברואן, עלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בנכסיו.

3. (א) המועצה רשאית לקבוע, בהמלצת התברואן ובאישור מפקח לשכת הבריאות המחוזית, וחייבת לעשות כן אם נדרשה לכך על ידי מפקח כאמור, מקום שישמש לאיסוף אשפה, פסולת, דומן וזבל (להלן — מזבלה).

(ב) אשפה, פסולת, דומן וזבל שהועברו למזבלה הם בבעלות המועצה.

4. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן אחר, ואם מצא צורך בכך רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו ובין על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ-24 שעות לפני ביצוע העבודה, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שנגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה ; מצא התברואן פגם כל שהוא — יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

5. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות, אך בלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכס לסלק כל מפגע מהנכס ; אולם אם אי-אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכס, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכס עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכס או בסביבתו אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכס בלבד לסלק ; אולם אם בעל הנכס נעדר מן הארץ או אם אי-אפשר למצוא או את בא-כוחו, חייב המחזיק בנכס, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו לנכס בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם, כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע.

6. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) הבעל או המחזיק, שקיבל הודעה כאמור, חייב למלא אחריה.

7. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן בהודעה לפי סעיף 6 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי התנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מהאדם או מהאנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

8. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו, או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו, תהא קובעת וסופית.

9. בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות חייב, לכשיידרש לכך על-ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.

10. בעל נכס והמחזיק בנכס חייבים לשמור על הנקיון בנכס ובסביבתו באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכס או בסביבתו על ידי העברתם למזבלה.

11. אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית-כסא ארעי לשימוש עובדים לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב הוא לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית-הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

12. (א) המחזיק באורווה חייב להתקין בה כלי קיבול סגור לזבל, להחזיקו במצב תקין, לתקנו או להחליפו באחר, הכל לפי הוראות התברואן, ובתוך הזמן שיקבע.
(ב) לא ישים אדם זבל אלא לתוך כלי הקיבול לזבל, ולא ישאיר זבל מחוץ לאותו כלי קיבול.

13. (א) המחזיק באורווה שלידה חצר, רשאי לכרות בחצר בור לזבל, ובלבד שמקום הבור, צורתו, עמקו ואופן כיסויו יהיו לפי הוראות התברואן.
(ב) המחזיק בבור זבל חייב לכסותו באדמה או לרוקנו כשיתמלא או כשידרוש זאת התברואן.

14. (א) המחזיק באורווה חייב להוציא את הזבל שבכלי הקיבול לפחות פעם בכל יום, והוא רשאי להעבירו אל הבור, אם יש בור סמוך לאורווה, או אל השדה אם יש לו שדה שברצונו לזבלו.
(ב) המחזיק באורווה שאין לו בור או שדה כאמור בסעיף קטן (א), או שלא העביר את הזבל כאמור בו, חייב להעבירו למזבלה.

15. (א) המחזיק בבית בד חייב למנוע נזילת מוהל מבית הבד אל הרחוב, וברחוב, פרט לתעלה המיועדת למי הגשם.
(ב) המחזיק בבית בד חייב להתקין צינור ברזל או תעלת ביטון סגורה להולכת המוהל מבית הבד אל המקום הקרוב ביותר שבתעלת מי הגשם שברחוב, הכל להנחת דעתו של התברואן ובהתאם לדרישותיו.
(ג) המחזיק בבית בד חייב למנוע את סתימתו של הצינור או התעלה, לנקותם, לתקנם ולהחזיקם במצב תקין, הכל לפי הצורך ולפי הוראות התברואן.

16. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או

אם ההודעה נשלחה אליו בדואר או במכתב רשום הערוך לפי מען מקום מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכס או למחזיק בו, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור "הבעל" או "המחזיק" של הנכס, ללא כל שם או תיאור נוסף.

עבירות ועונשין

17. אדם שעשה בתחום המועצה אחד מאלה:
 - (1) הפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה;
 - (2) הכניס שפכים או מים דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה;
 - (3) הניח כלי קיבול לאשפה ברחוב;
 - (4) עשה צרכיו ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה;
 - (5) ירק ברחוב או במקום ציבורי אחר;
 - (6) הטיל נייר, אשפה, נוצות או פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי;
 - (7) שפך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים או הניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הרבים;
 - (8) שם ברחוב או ברשות הרבים בקבוקים, שברי זכוכית או חרס, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא, שברי כלים או חלקי מכונות או רכב;
 - (9) השליך ברחוב קליפות, פירות, ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן או פסולת מזון כל שהיא;
 - (10) רחץ רכב ברשות הרבים;
 - (11) נבר או חיטט בפחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה;
 - (12) האכיל בעל-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב;
 - (13) חלב בהמת-בית ברחוב;
 - (14) שחט בעל-חיים או מרטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה;
 - (15) לא מילא אחר חובה מהחובות המוטלות עליו על פי חוק עזר זה;

דינו — קנס 200 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 6(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

18. חוק עזר לבאר-טוביה (מניעת מפגעים), תשי"ד—1953³ — בטל.

19. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאר-טוביה (תברואה וסילוק מפגעים), תש"ל — השם "1970".

נתאשר.
כ"ח בשבט תש"ל (4 בפברואר 1970)
ראש המועצה האזורית באר-טוביה

(חמ 813010)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק"ת 410, תשי"ד, עמ' 234.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לחצור-הגלילית בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית חצור-הגלילית חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו;
"לוחית-מספר" — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה;
"רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה;
"המועצה" — המועצה המקומית חצור-הגלילית;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.
2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.
(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיו חייבים ברשיון ובלוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.
3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך; אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.
(ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.
(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.
4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 25 אגורות בעד כל לוחית-מספר.
(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים; עיוור פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.
5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה:
(1) הכלב הוא בעל מזג פראי;
(2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור;
(3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים;
(4) בעל הכלב הורשע יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור;

הגדרות

חובת רשיון
ולוחית-מספר

בקשת רשיון
ותקפו

אגרה

סירוב למתן
רשיון וביטולו

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

(5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון), תשט"ז—1955.³

(ב) ביטל ראש המועצה רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי סעיף 4.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך ארבעה ימים את הכלב למאורות כפי שתורה המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או (2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה, אלא אם שופט שלום נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.⁴

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4) או (5) ובעל הכלב הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מזמן מסירת הכלב למאורות על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם בית המשפט יחליט על כך.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי, אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

תמיסת כלב
שאינו עליו
רשיון
והשמדתו

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית-מספר או המוחזק שלא בהתאם לסעיף 7, יתפסוהו שוטרי או פקיד המועצה וימסרוהו למאורות כפי שתורה המועצה, ואם אי-אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות כפי שהורתה המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר; המועצה רשאית להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה, אלא לאחר שהמציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות; ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

10. חוק עזר לחצור (פיקוח על כלבים), תשכ"ז—1967⁵ — בטל.

11. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחצור-הגלילית (פיקוח על כלבים)", תשל"ג—1970.

אדרי רפאל
ראש המועצה המקומית חצור-הגלילית

נתאשר.
י' בשבט תשל"ג (14 בינואר 1970)
(חמ 827516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק"ת 568, תשט"ז, עמ' 242.
⁴ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 481, עמ' 242.
⁵ ק"ת 1985, תשכ"ז, עמ' 1229.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לרכסים בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקנה המועצה המקומית רכסים חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

- "בעל כלב" — אדם שכלב נמצא ברשותו או בפיקוחו ;
"לוחית-מספר" — לוחית-מספר ממתכת שניתנה לבעל כלב על ידי המועצה ;
"רשיון" — רשיון להחזקת כלב בתחום המועצה ;
"המועצה" — המועצה המקומית רכסים ;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה על ידי ראש המועצה.

חובת רשיון
ולוחית-מספר

2. (א) לא יחזיק אדם כלב בתחום המועצה אלא אם ניתן עליו רשיון מאת ראש המועצה ועל צווארו לוחית-מספר.

(ב) אדם השווה זמנית בתחום המועצה ומחזיק כלב ברשותו, וכן תושב המועצה המחזיק כלב לפיקוח זמני, לא יהיו חייבים ברשיון ולוחית-מספר, ובלבד שתקופת ההחזקה לא תעלה על חמישה עשר יום.

3. (א) אדם הרוצה ברשיון יגיש למועצה בקשה על כך ; אישר ראש המועצה את בקשתו, יתן לו, לאחר תשלום האגרה שנקבעה בסעיף 4, רשיון ולוחית-מספר.

בקשת רשיון
ותקפו

(ב) ראש המועצה ינהל פנקס שיירשמו בו פרטים מלאים על כל כלב שניתן עליו רשיון, וכל בעל כלב ימציא לראש המועצה את הפרטים האמורים לפי דרישתו.

(ג) רשיון שניתן לפי חוק עזר זה, יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

אגרה

4. (א) ראש המועצה יגבה אגרה של שתי לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 25 אגורות בעד כל לוחית-מספר.

(ב) המועצה רשאית לוותר על אגרת רשיון לרועה צאן או בקר בעד שני כלבים ; עיוור פטור מתשלום אגרת רשיון בעד כלב המשמש לו מורה דרך.

5. (א) ראש המועצה רשאי לסרב ליתן רשיון או לבטל רשיון שניתן, במקרים אלה :

סירוב למתן
רשיון וכיטולו

- (1) הכלב הוא בעל מזג פראי ;
- (2) הכלב מהווה סכנה לבטחון הציבור ;
- (3) הכלב מקים רעש שהוא מפגע לשכנים ;
- (4) בעל הכלב הורשע יותר מפעם אחת על עבירה לפי סעיף 386 לפקודת החוק הפלילי, 1936², או על החזקת כלב בתנאים המסכנים את בריאות הציבור ;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

(5) הכלב לא קיבל זריקות חיסון נגד כלבת לפי תקנות הכלבת (חיסון).
תשט"ז—1955.³

(ב) ביטל ראש המועצה רשיון לפי סעיף זה, לא יחזיר את האגרה ששולמה לפי
סעיף 4.

כלב שסירבו
ליתן עליו
רשיון או
שבוטל הרשיון

6. (א) בעל כלב שסירבו ליתן לו רשיון, או שהרשיון שניתן לו בוטל, ימסור תוך
ארבעה ימים את הכלב למאורות כפי שתורה המועצה.

(ב) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(1) או
(2), לא יושמד הכלב, לאחר שנמסר למאורות כפי שהורחה המועצה, אלא אם שופט שלום
נתן צו על כך לפי סעיף 5 לפקודת הכלבת, 1934.⁴

(ג) היה הסירוב למתן הרשיון או ביטולו על יסוד המקרים שבסעיף 5(א)(3), (4)
או (5) ובעל הכלב הודיע למועצה תוך ארבעים ושמונה שעות מוזמן מסירת הכלב למאורות
על כוונתו להגיש לבית משפט מוסמך בקשה נגד השמדת הכלב, לא יושמד הכלב, אלא אם
בית המשפט יחליט על כך.

7. לא יחזיק אדם כלב במקום ציבורי ולא ירשה בעל כלב שכלבו יוחזק במקום ציבורי,
אלא אם הכלב קשור היטב ומחסום על פיו.

תפיסת כלב
שאין עליו
רשיון
והשמדתו

8. (א) כלב שאין עליו רשיון או שאין על צווארו לוחית מספר או המוחזק שלא
בהתאם לסעיף 7, יתפסהו שוטר או פקיד המועצה וימסרהו למאורות כפי שתורה המועצה,
ואם אי אפשר לתפסו רשאי הוא להשמידו.

(ב) כלב שנמסר למאורות כפי שהורחה המועצה לפי סעיף קטן (א) לא יושמד
אלא אם לא יימצאו לו תובעים תוך ארבעים ושמונה שעות אחרי שנמסר; המועצה רשאית
להאריך את התקופה האמורה עד שבעה ימים אם נראה לה הכלב כבעל ערך.

(ג) כלב שנתפס לפי סעיף קטן (א) לא יוכל בעליו לקבלו בחזרה, אלא לאחר
שהמציא עליו רשיון תוך תקופת החזקתו במאורות.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאה לירות; ואם היתה העבירה
נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה
הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

10. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לרכסים (פיקוח על כלבים), תש"ל—1970".
השם

ס ל י מ א ר ב ל י

ראש המועצה המקומית רכסים

נתאשר.

כ"ח בשבט תש"ל (4 בפברואר 1970)
(חמ 85516)

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

³ ק"ת 568, תשט"ז, עמ' 242.
⁴ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 481, עמ' 242.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).